

Scénář: Jarmila Neomytková

Student: Jarmila Neomytková se narodila 20. prosince 1945 v obci Sered' na Slovensku. V dětství to neměla vůbec lehké. Ze Slovenska do Čech se přestěhovala se svou maminkou a dvěma sourozenci.

Pamětnice: *„Když mi bylo 14 let, tak jsme sem s mámou přijeli ze Slovenska do Čech, do Humpolce. A od té doby, od roku 1959 jsem v Humpolci. Ze slovenských škol do českých škol. Nebylo to jednoduchý.“*

Student: Během studií na střední zdravotnické škole se Jarmila účastnila recitačních vystoupení. Na jednom z nich se seznámila s místním studentem gymnázia – Ivanem Martinem Jirousem.

Pamětnice: *„Jsem něco recitovala, přišel za mnou Ivan a povídá: To bylo hezký, to jako neznám, co je to za poezii? A já povídám: To nebyla poezie, to byla próza. A on zůstal koukat. No, ty seš dobrá. Tak. Tak jsem byla dobrá, no.“*

Student: Seznámení se s Ivanem bylo pro Jarmilu velmi inspirativní.

Pamětnice: *„Byl mi sympatický a když bych to měla říct, tak jsem se na Ivana dívala s otevřenou pusou, protože ty znalosti, který on měl. To prostě jsem se s nikým, s takovýmhle naším stejně starým, nesetkala. To bylo neuvěřitelný, jak on recitoval dlouhý sáhodlouhý básně, povídal, o každém něco věděl.“*

Student: Jarmila s Ivanem byli nerozluční, navázali spolu přátelství, které trvalo až do jeho smrti. Byl pro ni velkým vzorem a velice ho obdivovala.

Pamětnice: *„Byli jsme si velice blízký, to se nedá slovy říct, to člověk musí cítit.“*

Pamětnice: *„On mě vlastně naučil milovat tu poezii. To slovo, ne poezii, ale vůbec milovat vyjádření slovem.“*

Student: Ivan Martin Jirous pro Jarmilu dokonce složil nejednu báseň. O jednu z nich se rozhodla podělit.

Pamětnice:

J.Ř. – N.

I.

Z podzimních labutí

opadává peří

čím dál je míň těch

kteří věří

Dělníci osmahlí

sedí u ohniště,

špatně osmahlou labutí kost

si podávají

Tuhé labutí maso

už ani vegetariáni

nežerou

Ou! Ou! Ou!

Hynku, labuti má!

Hynku, loutno má!

Jarmilo!!!

Student: Básník Jirous toho měl spoustu co říct, ale Jarmila Neomytková jistě také.

Pamětnice: „Žádné majetky, žádné statky, nic. Cestujte, vzdělávejte se, poznávejte, protože to vám bude vždycky k užitku. A tím se posunete tam, kam chcete.“